

BUTLLETÍ Nº 14 (3º TRIMESTRE 2008)

Més informació i notícies a la nostra web

www.adivasis.org

ADA
Fundació per al
Desenvolupament
dels Adivasis

Tornem-hi!!

Després de les vacances estivals és l'hora de tornar a la feina. De fet a l'Índia aquest "tornem-hi" va ser el mes de juny. Les vacances estivals escolars (els adivasis no fan vacances!) són els mesos d'abril i de maig, quan fa més calor. És un temps de reflexió i de preparació del nou curs escolar. Al mes de juny els nens i les nenes s'incorporen a l'escola i aviat comencen els monzons alleugerint la calor intensa. Així, mentre nosaltres gaudíem de les vacances, en tots els projectes ja s'estava treballant de valent.

En aquest període hem anat rebent els informes anuals de tots els centres. Voldríem destacar que en tots els internats els resultats acadèmics són molt bons, la majoria dels nens aproven i passen de curs. Els nois i les noies adivasis, que van a l'escola pública amb la resta de nens i nenes de la població hindú, ja no són els "tontos/es", ni els "últims/es" de la classe. La majoria ja no abandonen el curs a la meitat per a treballar als poblats; i cada vegada menys noies deixen d'estudiar per casar-se, tot just quan són adolescents, amb 13-14 anys. Les classes de reforç, que reben als internats o a les pròpies aldees adivasis, compensen amb escriure les deficiències de l'escola pública massificada.

A l'informe de l'internat d'ANKUR, a la població de Pen, ens expliquen que per primera vegada dues noies de l'internat, han completat tots els cursos de primària i comencen els estudis d'infermeria. Seran les primeres noies en aconseguir ser infermeres del seu poblat. Quin orgull pels adivasis! Satisfacció que compartim amb tot l'equip d'Ankur. La Laxami i la Rupesh ens escriuen agraint el suport econòmic d'ADA durant els darrers anys. Alguns altres nois i noies que han completat tot el cicle escolar podran treballar com a "mestres". El govern ho permet per tal d'aconseguir prou docents, però és evident que no tenen la formació adient. Per això són molt importants tots els cursos específics dirigits a aquests nois i noies, que treballaran com a mestres a les seves aldees o com a assistents socials. Aconseguir més nens i nenes escolaritzats, mestres i assistents socials adivasis, fins i tot infermers o altres professionals, reverteix en tota la comunitat on viuen. Millora la seva autoestima, la confiança en canviar el futur, cosa que en el món de la cooperació es coneix com a empoderament. Les mares joves també volen incorporar-se en aquesta transformació, tot participant en grups d'autoajuda, en petits projectes econòmics, reclamant els seus drets sense por.

Ara tornem amb més força, perquè mica en mica som més les persones compromeses amb el món adivasi. I el nostre pressupost s'incrementa i això potser farà possible que ens poguem plantejar assolir projectes d'infraestructures, com ara la construcció d'internats, escoles o dispensaris.

Gràcies a tots vosaltres tornem amb força!

TRIBUS REGISTRADES?

Tota societat democràtica s'enfronta amb el repte d'harmonitzar dos conceptes políticament contradictoris – un, la igualtat de la llei independentment de la religió, casta, creença, raça, sexe, i l'altre la justícia social. Partha S Ghosh

La violència al Rajasthan durant els mesos de maig i juny del 2007 i la mort de 26 persones, el gran nombre de ferits en una vaga dels Adivasis a Guwhati, i les vagues de fam a Hiderabad durant aquest mes d'agost han estat fruit de les demandes d'aquestes comunitats tribals per a ser designades “tribus registrades” o “scheduled tribes” (ST).

QUÈ SÓN LES TRIBUS REGISTRADES O ST?

El terme tribu registrada fa referència a aquelles tribus que han estat incloses en el 5th Scheduled (5è Registre) i que els atorga una sèrie de preferències respecte a la resta de la societat índia. El primer registre tribal es realitzà el 1936, després del moviment de lliberació i igualitari liderat per Ghandiji.

Tanmateix els requisits d'una comunitat per a ser incloses en aquest 5è Registre i ser per tant beneficiàries d'aquestes ajudes són de límits imprecisos. Si ens remetem a l'article 366 (25) de la Constitució Índia consta “aquelles tribus o comunitats tribals o parts de, que formen comunitats tribals assignades a l'article 342(1) amb el terme de ST”. I l'article 342 no defineix el concepte de ST sinó que tan sols estableix el procediment per a registrar i "des-registrar" les tribus. El Ministre d'Afers Tribals a la Memòria Anual 2005-2006 explica que els criteris utilitzats per a la designació de ST són: (a) trets primitius, (b) cultura diferenciada, (c) aïllament geogràfic, (d) timidesa per entrar en contacte amb les comunitats veïnes i (e) retard.

QUINES SÓN LES DISPOSICIONS CONSTITUCIONALS DE LES ST?

a) Reserva política. Escons reservats al parlament així com al congrés (art. 330-332).

b) Discriminació positiva: promoció de l'educació i de l'interès econòmic (article 46) i tractament preferencial en matèria laboral en el sector públic (art. 16 i 335).

El governador dels estats on resideixen les Tribus Registrades és l'encarregat de (a) regular les

transferències de les terres als membres de la ST, (b) definir les parcel·les atorgades a cada membre de la ST i (c) regular l'acció dels prestamistes vers les ST. A més a més, als estats del nord de l'Índia els ADC (Consell del Districte Autònom) tenen el poder de legislar, sota aprovació del governador, per protegir les ST enfront l'alienació de terres.

QUINA ÉS L'APLICACIÓ PRÀCTICA DE LA CONSTITUCIÓ?

Durant els primers anys d'implantació d'aquestes mesures es va observar entre les ST una disminució dels índexs d'analfabetisme, un augment de les diplomatures tècniques i un augment de la seva presència en el funcionariat. Tanmateix la millora de l'escenari global ha estat marginal.

A l'àrea política aquestes mesures són vistes com a meres formalitats constitucionals, ja que la majoria dels Adivasis membres del parlament o del congrés pertanyen als grans partits i resten sotmesos a la ideologia del partit. Aquells que pertanyen a partits regionals, més sensibles als interessos reals dels adivasis, són una minoria.

La discriminació positiva és una mesura també fortament criticada, ja que finalment únicament els sectors dominants entre els adivasis entren al mercat laboral públic. Les mesures d'ajustament estructural imposades pel Banc Mundial (disminuir llocs de feina al sector públic) així com la no discriminació positiva en el sector

privat disminueixen també l'àmbit d'acció de dites mesures. D'altra banda, l'increment progressiu de les escoles angleses, les quals ofereixen una millor preparació que l'escola pública, fa que sovint l'oferta laboral per a les ST sigui reduïda, ja que no tenen la formació específica adequada. I, com és obvi, la discriminació positiva no es du a terme en les escoles angleses. Un nombre creixent d'Adivasis veuen les reserves com a perilloses, ja que serveixen per silenciar als adivasis entre la societat Índia, defensen “la nostra lluita real rau en reconèixer els nostres drets i no pas en obtenir favors estatals”.

Les lleis per evitar l'expropiació de terres han mostrat en nombroses ocasions ser ineficaces. A banda de la tergiversació de dites lleis, el govern té el poder d'adquirir qualsevol terra pel denominat “propòsit públic”. Propòsits que han significat l'ús del poder sobirà del governador per apropiarse de les seves terres per al desenvolupament de projectes de corporacions privades. Mentrestant cap carretera, cap línia ferroviària, cap oficina governamental ha estat construïda.

Les paraules de l'antropòleg M N Srinivas resumeixen l'actitud present en molts sectors de la societat índia “Sóc igual que aquells que es creuen millors que jo, sóc millor que aquells que es consideren iguals que jo, i em pregunto com s'atreveixen els inferiors a demanar un tracte d'igual amb el meu ésser?”

AL NOVENBRE: L'ÍNDIA A DEBAT - Marta Anguera i Clara Sopeña

Al febrer d'aquest any la Universitat Pompeu Fabra va obrir una convocatòria de projectes de solidaritat i sensibilització en la qual hi podien participar alumnes i personal de la Universitat. Això representava una oportunitat per a la Fundació ADA ja que alguns dels seus membres són ex-alumnes d'aquesta Universitat i d'altres hi treballen. Es tractava de presentar un projecte que contribuís a la reflexió crítica entorn els desequilibris actuals i a la sensibilització del conjunt de la comunitat universitària. I per ADA això es traduïa en una gran oportunitat per donar a conèixer la seva tasca entre els alumnes de la Universitat i alhora en una ocasió per aprofundir en el coneixement de la realitat adivasi.

Finalment, el jurat de la UPF Solidària decidí apostar per la proposta d'ADA i al llarg dels darrers mesos hem estat treballant en aquest projecte: unes jornades de debat sobre l'Índia contemporània que posen l'èmfasi en la realitat adivasi.

Des d'un punt de vista intern, aquestes jornades representen el repte de consolidar una línia de treball centrada en la sensibilització i que fins ara s'havia anat treballant mitjançant l'exposició itinerant de pintures warlis i xerrades esporàdiques. La sensibilització és l'altra cara de la cooperació; la que insisteix en un treball des del Nord centrat en el coneixement de les altres realitats, i l'anàlisi de les causes que generen els desequilibris existents. És un treball de conscienciació que analitza les causes estructurals d'aquests desequilibris i promou processos de transformació, tant al Sud com al Nord, per aconseguir la realització de la justícia social. Per aquest motiu, les Jornades que es preparen volen no només crear un espai per la difusió i coneixement de la cultura i poble adivasi, sinó també afavorir una reflexió aprofundida de les dinàmiques sociopolítiques actuals analitzant, en aquest cas, les transformacions que s'estan realitzant a l'Índia contemporània i el paper que ocuparan els adivasis, i altres col·lectius desfavorits, en el desenvolupament del país.

Amb el suport del Programa UPF Solidària, ADA vol obrir un espai per la discussió i l'anàlisi d'aquestes realitats de la mà d'experts en la matèria, com l'Agustin Pániker o l'Imma Lloret. Les jornades, doncs, combinaran un anàlisi acadèmic i una reflexió des del treball que realitzen les ONG locals. Per aquest motiu, ADA ha convidat a en

Fr. Carlton i la Deepti perquè ens aportin aquesta visió aprofundida i pròxima de la realitat adivasi. L'exposició renovada i nou material documental, acompanyaran les discussions i els debats. Les jornades, doncs, seran un moment per retrobar-nos i apoximar-nos al poble adivasi de ben a prop i des de diverses mirades. No hi falteu!

DIMECRES 5 DE NOVENBRE

17:00- 18:30h

Inauguració de les Jornades amb la taula rodona

VISIONS DE L'ÍNDIA CONTEMPORÀNIA. DE LA SOCIOPOLÍTICA

ALS REPTES ECONÒMICS

Amb Agustin Pániker

18:30-19:00h

Te indi

19:00-20:30h

LA SINGULARITAT DE L'ÍNDIA TRIBAL

DIJOUS 6 DE NOVENBRE

17:00- 18:30h

DE LA MARGINACIÓ A L'ACCIÓ: DONES I MOVIMENTS

TRIBALS EN ACCIÓ

- Passat, present i futur del món adivasi, Carlton Kinny (representant de la Jankalyan Trust, contrapart índia)

- Les dones, motor del desenvolupament. Deepti

18:30-19:00h

Te indi

19:00-20:30h

CONSCIÈNCIA I ACCIÓ, LA SOCIETAT ÍNDIA EN TRANSFORMACIÓ

Taula rodona d'ONGs a l'Índia.

LLOC: CAMPUS UNIVERSITARI CIUTADELLA UPF

c/ RAMÓN TRIAS FARGAS, 25-27

AULES A DETERMINAR

JEEVAN VIDYA SOCIETY A 1000 AUGMENTS...

Entrevista a Sister Margaret D'Britto

En aquesta edició del butlletí, seguint el recorregut de l'anterior edició continuem coneixent les contraparts de Nandurbar, i ens apropem al nou projecte aprovat aquest 2008 "Centre pel desenvolupament de la dona adivasi, noies adolescents i programa d'educació legal per a dones" de la Jeevan Vidya Society. Aquest engloba dos programes: el primer de formació professional per adolescents i el segon també de formació de dones en el camp dels drets humans. Al llarg d'aquesta entrevista ens hem centrat però, en el treball en l'àrea de la salut i de la medicina tribal, que ha realitzat al llarg dels anys aquesta ONG. Segurament qui millor ens pot explicar el projecte és la germana Margaret D'Britto.

- Com vas arribar a Jeevan Vidya?

- El 1995 els jesuïtes van convidar a la Societat de les Germanes del cor de Maria – Jeevan Vidya- a assumir la responsabilitat de les activitats pel desenvolupament de la dona tribal, iniciades per Janseva Mandal, a Nandurbar. Durant aquests 13 anys la Jeevan Vidya Society ha dut a terme activitats com la formació de cooperatives de dones, plantes medicinals, internat per a noies tribals i altres programes per a dones i infants.

- Com va començar el projecte de salut? I com funciona?

- La Dra Marie D'Souza, doctora de medicina al·lopàtica, va treballar a Nandurbar durant 16 anys abans que les germanes arribéssim. Ella es va fer conscient de la importància de la fitoteràpia practicada

pels sanadors tribals, els quals tenien una gran riquesa de coneixements que els hi havien transmès oralment els seus ancestres. El programa de fitoteràpia va començar a prendre forma quan els sanadors adivasis (anomenats VAIDUS) es van començar a reunir per compartir informació i eines en l'ús de les plantes medicinals. L'objectiu era enfortir el sistema de salut indígena

"L'objectiu era enfortir el sistema de salut indígena mitjançant la recuperació, la memòria i l'ús de la informació dels vaidus"

mitjançant la recuperació, la memòria i l'ús de la informació dels vaidus. Entre 1998 i 1999 el programa va començar en forma de tallers dirigits a les dones tribals de Nandurbar. Els tallers eren guiats per un expert local en fitoteràpia vaidu, que ell mateix havia après a Janseva. Inicialment aquelles dones van viure una manca d'acceptació per la comunitat de procedència. Però, a poc a poc, la gent va començar a fer ús de les medicines i dels consells d'aquelles dones.

van a fer excursions als boscos on aprenen a identificar les plantes i a recol·lectar les diferents espècies per a la posterior documentació. La fitoteràpia s'ha convertit en un element present en cada SHG (self help grup, grups d'autoajuda). De fet, els SHG s'han convertit en un medi per canalitzar la informació i els coneixements referents a les plantes medicinals. El cultiu de les diferents espècies s'apren també

en aquests tallers. Dos dones expertes van realitzar tallers per tal de mostrar la tècnica per la manufactura de l'oli de neem. També es realitzen sessions audiovisuals de temàtica, fitoteràpia, en aquells pobles on les germanes treballen i a posteriori es discuteix i es resolen les qüestions.

- L'atenció sanitària és accessible als adivasis?
- Els centres d'assistència primària són gratuïts. I la gent sempre que ho necessita acostuma a anar al centre sanitari més proper.

- Quina és la importància de les cooperatives d'oli de

Taller de formació en salut

Els homes i les dones

neem?

- L'oli de neem és un ingredient molt popular entre la fitoteràpia local i es ven als pobles. De fet les ONG's de diferents zones acostumen a comprar grans quantitats d'oli de neem. S'ha utilitzat des de sempre com a insecticida i la seva popularitat creixerà quan es reconeixin els efectes nocius dels productes químics dels insecticides en la salut de l'home. L'agricultura sostenible es beneficia d'aquesta manera de la recerca i dels usos en el camp de la fitoteràpia.

- En el vostre projecte esmenteu que el seu sistema de salut es troba amenaçat, podries explicar amb més detall quina és la situació?

- Un dels problemes més estressants entre els adivasis és la constant emigració. La família sencera emigra, deixa els vells i els malalts i marxa per viure en condicions inhumanes a les grans ciutats. No tenen accés ni a l'habitatge, ni a l'aigua potable, ni aliments ni diners. Com que no tenen una bona nutrició esdevenen susceptibles a les malalties i no poden assumir els costos dels tractaments mèdics moderns. Per tal de motivar que les famílies es quedin als poblats s'han ofert diferents programes: i) projectes de generació d'ingressos ii) SHG iii) Programes de conscienciació iv) Facilitats en internats.

- Ens podries donar alguns exemples de la medicina tribal?
- Per exemple per les dones que durant la lactància tenen poca llet se'ls dona *Asparagus racemosus* (les arrels). En la preparació les arrels es renten i es talla la pell fina. Es trinxa i se'n fa suc. I finalment s'hi afegeix sucre i ja es pot beure (durant tres dies). El

Preparant medicines

Phyllanthus niruri s'utilitza per la icterícia i es fa un suc de la planta. S'ha de prendre mitja tassa de te cada matí durant 7 dies. El *Cynodon dactylon* o també anomenat herba de les bermudes s'usa en les dones que tenen grans hemorràgies menstruals. Es fa un suc i cada dia matí, tarda i nit es pren mitja tassa. L'*aloe barbadensis* s'usa per les ferides i cremades. La fulla s'estén sobre la ferida prèviament netejada.

- Treballem en l'àmbit de la salut juntament amb altres ONG's?

- Treballar juntament amb la ONG Janarth ha

permès subministrar als centres equips per identificar les anèmies falciformes, de gran prevalença entre els adivasis. El seguiment dels equips és dut a terme per Janarth.

- Quin és l'impacte d'aquests programes?

- L'impacte és present i extens: les dones tribals ara són conscients de la importància d'estalviar i són independents. Des

seus germans petits o d'anar a pasturar les cabres.

- Creus que els projectes "D'educació Legal" poden beneficiar la seva situació en l'àmbit de la salut?

- L'educació legal permet que coneguin els seus drets com a éssers humans, així com: 1) el dret a rebre un bon tracte 2) Compensacions si es subministra la medicina equivocada o si els metges/infermeres/hospital cometen errors 3) Dret a serveis higiènics.

- Les últimes paraules....

- Esperem que us hàgim pogut transmetre el treball que duem a terme al nostre centre, el qual permet que els adivasis siguin autosuficients i guanyin seguretat en els seus actes.

que els ingressos han millorat, l'emigració ha disminuït i l'educació infantil, desatesa per la crisi econòmica, ara s'ha resolt a través dels SHG.

Els prestamistes s'han vist desplaçats gràcies a l'empoderament de les dones i a través dels SHG s'han resolt les necessitats financeres de forma autònoma. Els SHG, així com els programes del Panchayati Raj, han revifat la confiança de les dones; ara saben que elles tenen veu en els aspectes familiars i en les reunions comunals. Els nens, gràcies a les facilitats dels internats, ja no han d'encarregar-se dels

PROJECTES ACTUALS

El passat mes de maig va tenir lloc, com cada any, la reunió del Patronat. Entre d'altres es varen aprovar els projectes que es subvencionaran en el proper període. A continuació trobareu un breu resum.

ONG	Projecte	Ubicació	Durada	Import
Good Shepherd Convent	Generació ingressos amb les dones dels grups d'autoajuda i nutrició per a les nenes de l'internat.	Karjat	3a (07-09)	41.900
Janvikas Kendra	Desenvolupament de la comunitat Adivasi, promoció de la dona i de la joventut	Khopoli	3a (07-09)	10.800
Institute of Social Service	Desenvolupament dels Kathkaris mitjançant l'educació.	Kolad	1any (07)	4.500
Jankalyan Trust	Millora de la comunitat Kathkari, internat i granja	Mahad	2a (07-08)	20.900
Janseva Mandal	Promoció de l'educació per a nens i nenes	Nandurbar	3a (07-09)	24.000
Ankur Trust	Manteniment d'un Ashram	Penn	1any (07)	7.000
Janhit Vikas Trust	Formació de dones líders en autogovern, grups autoajuda i educació.	Tara-Kolad	2a (07-08)	6.000
Jivhalla Assumption Social Center	Educació i promoció de les nenes adivasis: classes de reforç i grups de dones	Vashai	2a (07-08)	15.200
Matru Shchaya Social Welfare Society	Desenvolupament integral de nens adivasis. Internat	Shilonda	3a (08-10)	22.500
Jeevan Vidya Society	Centre de formació professional per a dones adolescents i programa d'educació legal.	Nandurbar	3a (09-10)	16.200

A Nandurbar hi trobem la comunitat adivasi Bhil, que habita la regió nord-oest de l'estat de Maharashtra. Aquesta és precisament la regió on el Moviment de Salvament del riu Narmada va ser encapçalat i iniciat per Medha Patkar.

Els adivasis Bhil han heretat una terra de turons i de boscos en desaparició, de rius i torrents, de grans estepes i granges ondulants. En relació als programes educacionals organitzats pel Moviment de Salvament del Riu Narmada una vegada vaig recórrer, juntament amb Sanjay, un company jesuïta, la serralada de Satpuda

"l'estil de vida ecològic no és una opció escollida sinó obligada"

fins arribar a les lleres del riu Narmada. La invitació des del Moviment del Riu Narmada em va portar a viatjar en bot per l'onatge del Narmada, condemnat per l'estat del Gujarat, a través d'hectàrees de boscos secs i morts, dels quals centenars d'Adivasis havien estat forçats a abandonar. Hi ha una gran varietat "d'estils de vida" Adivasi en funció de la topografia del territori. Els homes de les grans

planes tendeixen a agrupar-se entorn de grans pobles. Els adivasis de les muntanyes tenen assentaments més petits i sovint trobem vivendes disperses i allunyades les unes de les altres. La majoria dels assentaments estan completament habitats per un mateix grup tribal.

Aquí, els adivasis usualment viuen una vida menys destructiva des del punt de vista mediambiental. La majoria de les cases són construïdes amb fang i palla, els mobles són escassos, així com els utensilis, la vaixela... La seva cuina és frugal i tot és aprofitable. Dificilment trobarem una zona amb escombraries en els seus poblats, ja que qualsevol cosa sembla ser reutilitzable. A poc a poc, però, hi ha un increment en l'ús de forns de maons i del ciment. Mentre l'ús de la fusta per a la construcció esdevé un recurs escàs, l'asbest i els metalls, per a bigues, columnes, etc. esdevenen dia a dia més comuns. La invasió de la televisió i dels nous sistemes audiovisuals, els quals funcionen amb un subministrament elèctric erràtic o amb bateries recarregables, marca el declini de les flautes i del batec dels instruments de

percussió acompanyant les danses tradicionals. Les grans estrelles del pop Hindi tenen més força d'atracció entre el jovent Adivasi que els ritmes ancestrals. Els transports moderns, així com les obligacions del comerç, estan desplaçant a poc a poc la tradició de caminar grans distàncies i d'usar els carros. Resumint, actualment l'estil de vida ecològic no és una opció escollida sinó obligada per una situació de déficit.

La comunitat adivasi és políticament activa. Els Adivasis són presents en tots els sectors polítics i alguns dels seus líders treballen al ministeri de governació.

L'economia Adivasi, paral·lela a l'agricultura, es basa en el treball temporal a l'estat veí del Gujarat. Els he preguntat perquè emigren. I diuen: l'agricultura és arriscada, els sous al Gujarat són alts, el treball de la terra no és suficient per a tots. Els Jesuïtes de Nandurbar en una ocasió van intentar assegurar contractes justos pels temporers al Gujarat. Actualment els Adivasis fan els seus tractes directament amb els contractistes sense mediadors. Els adivasis aspiren a treballar en l'administració pública, gràcies a l'existència de llocs de treball reservats. Com a conseqüència del

tipus d'educació rebuda, així com l'absència de coneixements en anglès, tenen grans dificultats per aconseguir un lloc de treball.

Els Adivasis han heretat sepulcres com el de Mata Devmogra, o petits santuaris. No tenen grans temples o esglésies. Hi ha una cultura basada en la naturalesa i en la confiança. Els cristians evangèlics així com les sectes Hindús persuadeixen als Adivasis per tal de vincular-se a la seva església o a determinades sectes. Les pràctiques religioses canvien o muden. Tanmateix cap d'aquests moviments promouen un diàleg bast en les necessitats humanes o en la convergència per un benefici comú. El desenvolupament s'abandona a les mans dels líders polítics i de les poques Organitzacions No Governamentals, una de les quals és Janseva Mandal.

Janseva Mandal agraeix a ADA el suport als programes educacionals destinats als més pobres d'aquestes comunitats.

FUTUR ADA,

Em dic Laxami i sóc del poble de Shedasi, aproximadament a 15km de Pen. Des de la carretera principal encara he de caminar una altra hora a través de les muntanyes. No hi ha carretera, tan sols un petit camí. Tinc dues germanes, la Usha i la Sangeeta. Les dues van estudiar amb mi i residien a l'ashram de Pen. La Usha i la Sangeeta van estudiar fins el 10è curs. Ara la Usha fa classes de pàrvuls al poble i la Sangeeta s'està tornant a preparar per fer els exàmens de 10è. Va suspendre les ciències.

Jo també vaig suspendre el 10è, però estava decidida a acabar-ho. Així, que vaig tornar a fer els exàmens l'octubre de 2006 i vaig aprovar. Al 2007-2008 em vaig apuntar a 11è i al mateix temps em vaig preinscriure per "Auxiliar d'infermeria i curs de comadrona" al districte d'Ahmednagar. Afortunadament vaig ser seleccionada i durant l'agost del 2007 vaig deixar l'ashram.

Els meus pares són extremadament pobres. Els dos treballen com a temporers. Tenim un petit tros de terra cedit pel govern. Com que no podem cobrir els costos per a l'agricultura, hem decidit llogar el terreny. Els meus pares treballen molt dur i sempre ens han donat suport per tal que estudiéssim.

Jo he estat a l'ashram des que tenia 9 anys, juntament amb les meves germanes. Ara en tinc 18. Conec personalment al Fr.Sopena. Ell acostumava a venir al meu poblat quan jo era petita. La nostra primera escola infantil va ser inciativa pel Fr. Sopena i la Vashali Tai. Abans d'això, mai havíem tingut una escola al poble. Si no hagués estat per aquesta escola, jo mai hauria estudiat i mai hauria anat a l'ashram de Pen.

Ja sé que la gent que ens dóna suport als nostres estudis són els familiars i amics del Fr.Sopena. Els meus sincers agraïments. Quan sigui infermera, jo vull contribuir a la nostra comunitat, particularment amb les dones. Una vegada més, digueu-li als vostres membres, que si no fos pel seu suport total i continu, jo mai hauria pogut estudiar.

Gràcies i si us plau continuïn ajudant als nens kathkaris.

PASSAT ADA,

25.07 Caifor, l'asseguradora de La Caixa, va organitzar un sopar per presentar Caifor Solidari, on es van presentar tres entitats sense ànim de lucre. Entre les quals hi vam ser nosaltres! Van fer una aportació de 1000 euros.

"TEATRILLO"

17.04 Un any més al "Teatrillo" vam disfrutar de la interpretació de les sorranos, amb l'acompanyament al piano d'Olga Kharitonina. Vam recollir 1852 euros. Moltes gràcies!

Ets professor d'una escola? Formes part de l'AMPA?Us agradaria treballar i donar a conèixer el món Adivasi amb els alumnes? L'escola Joan Pelegrí ja ho ha fet i ha preparat una maleta Adivasi escolar amb tot el material que us pot fer falta. Posa't en contacte amb nosaltres!

Disposes d'un petit ESPAI PER A ADA? Ens voldries subvencionar el lloguer d'un local? Busquem una petita oficina, que ens serveixi de punt de trobada, per tal de fomentar el treball comú en el dia a dia. Estem oberts a tot tipus de suggeriments!!

enviar a c/francisco giner 42 2ª 1ª; 08012 Barcelona

°Nom:

°Cognoms:

°Adreça:

°Població:

°CP:

°Professió:

°Telf:

°Data Naix:

°E-mail:

°DNI:

Freqüència pagament:

° Mensual

° Trimestral

° Anual

° Aportació única

Import:

Modalitat de pagament:

° Per transferència bancària a: CAIXA CATALUNYA- 2013 0284 44 0200629785

° Per domiciliació bancària

Titular del compte:

Banc o caixa:

Codi compte corrent:

Adreça oficina: